

и провосудия, да воспрянувъ отъ глубокаго унынія, въ избыткъ сердечной радости взываютьъ: Да здравствуетъ Императоръ Всероссійскій Александръ II! Да здравствуетъ Его Императорское Высочество Николай Николаевичъ! Да здравствуютъ всѣ храбрые полководцы и все христіанское и побѣдоносное войнство! Да сопутствуетъ имъ сила Всевышняго для скорого окончанія прѣдпріятого избавленія христіанскихъ народовъ всего Балканскаго полуострова! Урра!

ЧЕТИРИ ПИСМА ОТЪ ДОБРИ П. ЧИНТУЛОВЪ

1.

Цариградъ, Орта Кювю, 23 февр. 1871.

Достопочитаеми съграждани,

Надевами ся да сте прочели въ в. Македония подигравката, която нашиятъ редакторъ г-нъ Славейковъ си позволилъ да направи върху представителитъ народни. Подбудителната причина на това, както може да сте забележили, бѣши приемваніето на привременната комисія въ съборатъ, съ права на гласоподаване, но това не можеше да бжди другояче, представителитъ отъ начяло много упорствоваха на правото на посланието си, но когато г-нъ Кръстевичъ разкри разискваниятъ вопросъ съ всичкитъ му подробности, тогива ясно ся доказа, че отъ раздѣленіето нищо друго нѣма да излѣзи, освенъ едно опропѣствяване, или поне на неопредѣленно време спиране на работата народна, защото патриктъ, които и до сега не престанова, отъ да наричж комисаритъ самозванна збирщина, щѣше да намѣри потвърденія на думитъ си, може би и сполука въ домогванията си. А гдето ся вазбуди злачката на Македония, то не